
VEDTAGNE TEKSTER

P9_TA(2021)0242

Beskyttelse af menneskerettighederne og EU's eksterne migrationspolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 19. maj 2021 om beskyttelse af menneskerettighederne og EU's eksterne migrationspolitik (2020/2116(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen fra 1948 om menneskerettigheder, særlig artikel 13 og 14,
- der henviser til konventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling og tillægsprotokollen hertil,
- der henviser til den internationale konvention fra 1966 om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention fra 1966 om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og tillægsprotokollerne hertil,
- der henviser til den internationale konvention fra 1966 om afskaffelse af alle former for racediskrimination,
- der henviser til konventionen fra 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, særlig artikel 3, og tillægsprotokollen hertil,
- der henviser til konventionen fra 1989 om barnets rettigheder og tillægsprotokollerne hertil,
- der henviser til den internationale konvention fra 1990 om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder,
- der henviser til den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding,
- der henviser til FN's Palermoprotokoller om menneskehandel og smugling af migranter,
- der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 3. august 2015 om fremme af og respekt for menneskerettighederne, herunder metoder og midler til at fremme migranternes menneskerettigheder,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 71/1 af 19. september 2016 om New

York-erklæringen om flygtninge og migranter,

- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 72/179 af 19. december 2017 om beskyttelse af migranter,
- der henviser til det arbejde, der udføres af forskellige internationale menneskerettighedsmekanismer, herunder de forskellige rapporter fra FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder, navnlig hans opfølgning på den regionale undersøgelse af forvaltningen af EU's ydre grænser og dens virkning på migranternes menneskerettigheder af 8. maj 2015, rapporten om migranternes foreningsfrihed fra maj 2020 og rapporter fra andre særlige rapportører, den universelle regelmæssige gennemgang og arbejdet i andre traktatororganer,
- der henviser til FN's Menneskerettighedskontors (OHCHR's) arbejde og rapporter, herunder de anbefalede principper og retningslinjer om menneskerettigheder ved internationale grænser og rapporten om situationen for migranter i transit,
- der henviser til den globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration og til den globale aftale om flygtninge, som blev vedtaget af FN's Generalforsamling i 2018,
- der henviser til den fælles vejledning om covid-19-pandemiens virkning på migranternes menneskerettigheder af 26. maj 2020 fra FN's komité for beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder og FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder,
- der henviser til Dacca-principperne om ansvarlig rekruttering og håndtering af vandrende arbejdstagere,
- der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 79 og 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 656/2014 af 15. maj 2014 om regler for overvågning af de ydre søgrænser inden for rammerne af det operative samarbejde, der samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser¹,
- der henviser til de relevante rapporter fra Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder,
- der henviser til forslaget om en ny pagt om migration og asyl, som Kommissionen fremsatte den 23. september 2020,
- der henviser til Rådets konklusioner om EU-handlingsplanen om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 og den vedføjede EU-handlingsplan om menneskerettigheder

---

¹ EUT L 189 af 27.6.2014, s. 93.

og demokrati 2020-2024 som vedtaget af Rådet den 17. november 2020,

- der henviser til Kommissionens fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 25. marts 2020 med titlen "EU-handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024" (JOIN(2020)0005),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. november 2011 om en samlet strategi for migration og mobilitet (SSMM) (COM(2011)0743),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juni 2016 om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration (COM(2016)0385),
- der henviser til Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument af 30. april 2014 om en rettighedsbaseret tilgang, der omfatter alle menneskerettighederne, til EU's udviklingssamarbejde (SWD(2014)0152),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. september 2020 om en ny pagt om migration og asyl (COM(2020)0609),
- der henviser til Maltaerklæringen fra medlemmerne af Det Europæiske Råd om de eksterne aspekter af migration: håndtering af den centrale Middelhavsroute af 3. februar 2017,
- der henviser til den fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 25. november 2020 med titlen "EU's kønshandlingsplan III: en ambitiøs dagsorden for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i EU's optræden udadtil" (SWD(2020)0284),
- der henviser til den fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 9. marts 2020 med titlen "Frem mod en omfattende strategi for samarbejdet med Afrika" (JOIN(2020)0004),
- der henviser til "Joint Way Forward"-aftalen om migrationsspørgsmål mellem Afghanistan og EU, der blev undertegnet den 3. oktober 2016,
- der henviser til erklæringen fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016,
- der henviser til andre uformelle ordninger, navnlig med Gambia (god praksis vedrørende identifikation og tilbagesendelse, som trådte i kraft den 16. november 2018), Bangladesh (operative standardprocedurer vedtaget i september 2017), Etiopien (indrejseprocedurer vedtaget den 5. februar 2018), Guinea (god praksis, som har været i kraft siden juli 2017) og Elfenbenskysten (god praksis, som har været i kraft siden oktober 2018),
- der henviser til sine tidligere beslutninger om migrationsspørgsmål, særlig af 25. oktober 2016 om menneskerettigheder og migration i tredjelande¹, af 17. december 2014 om situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration², af 29. april 2015 om de seneste tragedier i Middelhavet og EU's migrations- og

---

¹ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 111.

² EUT C 294 af 12.8.2016, s. 18.

asylpolitikker¹ og af 12. april 2016 om situationen i Middelhavet og behovet for en holistisk EU-tilgang til migration²,

- der henviser til sin beslutning af 5. juli 2016 om bekæmpelse af menneskehandel som led i EU's eksterne forbindelser³,
  - der henviser til forskellige civilsamfundsorganisationers rapporter om menneskerettighedssituationen for migranter,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. september 2020 med titlen "Kommissionens retningslinjer for gennemførelsen af EU's regler om definition og bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold" (C(2020)6470),
  - der henviser til sin beslutning af 25. november 2020 om øget udviklings- og bistandseffektivitet⁴,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
  - der henviser til udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Rettigheder,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A9-0060/2021),
- A. der henviser til, at migration er et globalt fænomen, der forstærkes af globalisering, stigende konflikter, uligheder, klimaændringer og miljøforringelse; der henviser til, at en gradvis, normativ udvikling inden for den moderne internationale menneskerettighedsramme for flygtninge og migranternes rettigheder, uafhængigt af deres retlige status, er en kilde til fremskridt og kollektiv stolthed for menneskeheden; der henviser til, at migranter, og særlig tvangsfordrevne personer, imidlertid stadig er blandt de mest sårbare og dårligst stillede grupper i verden, og at deres rettigheder fortsat krænkes; der henviser til, at kvinder, børn, ældre og personer med handicap er blandt de mest sårbare migranter; der henviser til, at migration for mange mennesker fortsat er en menneskelig rejse skæmmet af lidelser, forskelsbehandling og vold; der henviser til, at tusindvis af migranter har mistet livet på deres migrationsrute;
- B. der henviser til, at migration for Den Europæiske Union og dens medlemsstater har været og fortsat vil være en udfordring og mulighed; der henviser til, at medlemsstater, hvis geografiske placering placerer dem på frontlinjen, bærer en uforholdsmæssig stor del af ansvaret; der henviser til, at ansvar bør gå hånd i hånd med solidaritet; der henviser til, at Den Europæiske Union som en region, der historisk set har været præget af både udvandring og indvandring, og som et fællesskab, der er forenet af grundlæggende værdier om menneskelig værdighed, frihed og menneskerettigheder, og som en af verdens største donorer, der fremmer bæredygtig udvikling, støtter fordrevne personer, tager hånd om drivkræfterne bag migration og arbejder gennem multilaterale fora for at finde varige løsninger, har en særlig forpligtelse til at respektere, beskytte og fremme migranternes rettigheder, navnlig i de eksterne aktiviteter; der henviser til, at alle

---

¹ EUT C 346 af 21.9.2016, s. 47.

² EUT C 58 af 15.2.2018, s. 9.

³ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 47.

⁴ Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0323.

migranternes menneskelige værdighed skal stå i centrum for alle EU's politikker på dette område;

- C. der henviser til, at en samlet tilgang til migration og asylsystemet indebærer foranstaltninger for at tage hånd om den eksterne dimension af EU's migrationspolitik; der henviser til, at virkningen af denne eksterne dimension i høj grad afhænger af en fælles indsats på EU-plan og en aktiv koordinering af aktiviteterne med eksterne partnere;
- D. der henviser til, at den europæiske konsensus om udvikling, der blev vedtaget i juni 2017, fremhæver, at velforvaltet migration og mobilitet kan bidrage positivt til inklusiv vækst og bæredygtig udvikling i overensstemmelse med 2030-dagsordenen;
- E. der henviser til, at krænkelse af menneskerettighederne, overtrædelser af den humanitære folkeret og/eller flygtningeretten, såsom nonrefoulement, tilbagedrivelse og voldelige angreb på migranter, vilkårlige og tidsubegrænsede tilbageholdelser under umenneskelige forhold, udnyttelse, tortur og anden mishandling, herunder voldtægt, forsvinden og død, i stigende grad rapporteres globalt, herunder ved EU's ydre grænser; der henviser til, at medlemsstaterne har en forpligtelse til at respektere EU-retten, menneskerettighederne og folkeretten, den humanitære folkeret og flygtningeretten; der henviser til, at Kommissionen skal sikre, at medlemsstaterne opfylder deres humanitære forpligtelser og menneskerettighedsforpligtelser, og at den skal indlede overtrædelsesprocedurer, hvis sidstnævnte ikke opfyldes; der henviser til, at Kommissionen endnu ikke har reageret på påviste eller påståede tilfælde af tilbagedrivelse;
- F. der henviser til, at redningsaktioner til søs er en retlig forpligtelse i henhold til folkeretten, navnlig i henhold til artikel 98 i FN's havretskonvention, hvori det kræves, at der ydes assistance til enhver person i havsnød; der henviser til, at styrkelsen af grænseforvaltningskapaciteten og bekæmpelsen af smugling og menneskehandel ikke bør anvendes til at kriminalisere migranter eller dem, der bistår dem; der henviser til, at Kommissionen har opfordret de medlemsstater, der ikke allerede har gjort det, til at anvende artikel 1, stk. 2, i direktiv 2002/90/EF¹ (direktivet om hjælp til ulovlig indrejse);
- G. der henviser til, at Kommissionens meddelelse om den samlede strategi for migration og mobilitet (SSMM) fra 2011 henviser til en migrantcentreret tilgang, hvor menneskerettighederne siges at indtage en central plads med henblik på at styrke "respekten for grundlæggende rettigheder og menneskerettighederne for migranter i både oprindelses-, transit- og immigrationslandene";
- H. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse af 7. juni 2016 om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration, der bygger på SSMM-principperne, understreger, at migrationsspørgsmål står øverst på EU's liste over prioriteter for relationerne med tredjelande; der henviser til, at denne ramme opfordrer til et intensiveret samarbejde med tredjelande, navnlig dem fra EU's naboskab, gennem "partnerskaber" med henblik på at sikre samarbejde om migrationsstyring, effektivt at forebygge irregulær migration og at sikre

---

¹ Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17).

tilbagetagelse af irregulære migranter, herunder ved hjælp af positive og negative incitamenters hidrørende fra forskellige politiske elementer inden for EU's kompetence, herunder naboskabspolitik, udviklingsbistand, handel, mobilitet, energi, sikkerhed og digital politik, der alle bidrager til det samme mål; der henviser til, at alle sådanne "partnerskaber" skal have et klart retsgrundlag;

- I. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse fra 2016 opstillede tre hovedmål for samarbejdet med tredjelande: redde liv i Middelhavet, øge andelen af tilbagesendelser til oprindelses- og transitlande og give migranter og flygtninge mulighed for at forblive tæt på deres hjem og undgå, at de begiver sig ud på farlige rejser; der henviser til, at det i meddelelsen fra 2016 nævnes, at bekæmpelse af irregulær migration er en prioritet for Unionen, og at der indføres en "mindre for mindre"-tilgang, hvorved Kommissionen erklærer sig rede til at anvende alle EU's værktøjer og instrumenter, med undtagelse af humanitær bistand, som incitamenters til at opnå samarbejde fra tredjelande om tilbagetagelse og grænsekontrol;
- J. der henviser til, at bekæmpelse af smugling af migranter er en fælles udfordring, der kræver samarbejde og koordinering med tredjelande; der henviser til, at den nye EU-handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter har til formål at fremme samarbejdet mellem EU og tredjelande gennem målrettede partnerskaber til bekæmpelse af smugling af migranter som led i bredere partnerskaber med vigtige tredjelande; der henviser til, at Europol spiller en central rolle i bekæmpelsen af smugling af migranter;
- K. der henviser til, at samarbejde med tredjelande er afgørende for at forebygge og bekæmpe menneskehandel; der henviser til, at migrationsruter kan udnyttes af menneskehandelsnetværk; der henviser til, at menneskehandel har en uforholdsmæssig stor indvirkning på kvinder og piger, som udgør langt størstedelen af ofrene for menneskehandel og udsættes for vold og udnyttelse langs deres migrationsrute; der henviser til, at foranstaltninger til bekæmpelse af menneskehandel ikke bør have negative konsekvenser for de rettigheder, der tilkommer ofre for menneskehandel, migranter, flygtninge og personer med behov for international beskyttelse;
- L. der henviser til, at EU og visse individuelle medlemsstater siden 2016 har mangedoblet antallet af uformelle aftaler og ordninger med tredjelande med henblik på at styrke deres operationelle kapacitet inden for grænsekontrol og -forvaltning og bekæmpelse af menneskehandel; der henviser til, at disse aftaler og ordninger også omfatter effektiv tilbagesendelse og tilbagetagelse med tredjelande, herunder fælles migrationserklæringer, aftalememoranda, "Joint Ways Forward", operative standardprocedurer og god praksis samt aftaler om politisamarbejde; der henviser til, at sådanne uformelle ordninger i lighed med formelle tilbagetagelsesaftaler bekræfter staternes forpligtelse til at tage deres statsborgere (eller andre) tilbage og fastlægger procedurer for udførelsen af tilbagesendelser i praksis; der henviser til, at EU siden 2016 har indgået mindst 11 uformelle aftaler, men kun én ny tilbagetagelsesaftale; der henviser til, at uformelle aftaler mellem EU og tredjelande ikke tilvejebringer en forudsigelig politik eller nogen stabil og sammenhængende lovramme for irregulær migration;
- M. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om den nye pagt om migration og asyl gentog, at de interne og eksterne dimensioner af migration hænger uløseligt sammen, og at skræddersyede omfattende og afbalancerede dialoger og partnerskaber

vedrørende migration med oprindelses- og transitlande er afgørende for at tage fat på værdifulde mål for begge parter, såsom de vigtigste årsager til migration, bekæmpelse af smugling af migranter, hjælp til flygtninge med ophold i tredjelande og støtte til en velforvaltet lovlig migration; der henviser til, at et engagement på regionalt og globalt plan, som anført i Kommissionens meddelelse om den nye pagt, er afgørende for at supplere sådanne dialoger og partnerskaber; der henviser til, at den endvidere fremhævede, at migration inden for rammerne af omfattende partnerskaber med tredjelande bør indgå som et centralt spørgsmål og knyttes til andre politikker på områder som udviklingssamarbejde, sikkerhed, visum, handel, landbrug, investeringer og beskæftigelse, energi, miljø og klimaforandringer samt uddannelse;

- N. der henviser til, at EU's handlingsplan om menneskerettigheder og demokrati 2020-2024 forpligter EU og dets medlemsstater til at "fremme den særlige beskyttelse, som migranter, flygtninge, internt fordrevne og statsløse personer er berettiget til"; der henviser til, at denne handlingsplan fremmer "adgangen til sociale tjenester uden forskelsbehandling, herunder sundhedspleje og uddannelse af ordentlig kvalitet og til rimelig pris (også online), og opbygge[r] fagfolks evne til at afhjælpe de særlige behov hos (...) migranter [og] flygtninge" og "støtte[r] en menneskerettighedsbaseret tilgang til migrationsstyring og styrke[r] staternes, civilsamfundets og FN-partners kapacitet til at gennemføre en sådan tilgang";
- O. der henviser til, at kvinder ifølge FN's højkommissær for flygtninge (UNHCR) udgør omkring 48 % af flygtningebefolkningen i verden og en stor andel af sårbare asylansøgere; der henviser til, at EU i sin kønshandlingsplan III forpligter sig til at sikre, at "migrantkvinders og -pigers menneskerettigheder gennemføres fuldt ud gennem kønsorienterede migrationspolitikker, -programmer og -love, og at den kønsorienterede migrationsstyring på globalt, regionalt og nationalt plan styrkes"; der henviser til, at kønsorienterede migrationspolitikker vil sikre gennemførelsen af kvinders, pigers og LGTBIQ+-personers rettigheder og beskyttelse mod potentiel vold, chikane, voldtægt og menneskehandel;
- P. der henviser til, at FN's tidligere særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder i sin rapport fra 2015 har bemærket mangler i EU's tilgang til migration på grund af dens manglende gennemsigtighed og klarhed og den svage status af mange af de aftaler, der er indgået inden for disse rammer, som efter hans opfattelse generelt mangler overvågnings- og ansvarlighedsforanstaltninger; der henviser til, at den særlige rapportør desuden konkluderer, at der kun er få tegn på, at mobilitetspartnerskaber har ført til yderligere fordele for så vidt angår menneskerettigheder eller udvikling, mens den generelle fokusering på sikring og den manglende politiske sammenhæng i tilgangen som helhed skaber en risiko for, at eventuelle fordele, som projekter med fokus på menneskerettigheder og udvikling medfører, kan blive overskygget af de sekundære følgevirkninger af politikker, der fokuserer mere på sikkerhed;
- Q. der henviser til, at FN's menneskerettighedsekspertes og civilsamsfundsorganisationer har advaret om, at covid-19-pandemien har alvorlige og uforholdsmæssige konsekvenser for migranter og deres familier på verdensplan; der henviser til, at de har opfordret staterne til at beskytte migranternes og deres familiers rettigheder, uanset deres migrationsstatus; der henviser til, at pandemien har forlænget perioden for behandling af asylansøgninger;
- R. der henviser til, at opretholdelse af den frie bevægelighed og retten til at arbejde er

afgørende for, at migranter kan blive selvhjulpne og bidrage til at fremme deres integration; der henviser til, at intraregional migration er et vigtigt element i disse grænseoverskridende økonomiske mønstre;

I. Rammen for migrationspolitik og dens eksterne dimension

1. fremhæver, at EU og dets medlemsstater har en traktatbaseret forpligtelse til at forfølge værdier som respekt for den menneskelige værdighed, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne og folkeretten i alle eksterne forbindelser og derudover har menneskerettighedsforpligtelser over for tredjelandstatsborgere, når der samarbejdes om migration med tredjelande og andre ikke-EU-aktører;
2. understreger, at disse forpligtelser ikke kun kræver en anerkendelse af anvendeligheden af de relevante standarder, men også en passende operationalisering gennem detaljerede og specifikke instrumenter, der muliggør effektiv beskyttelse og garantier i praksis, samt gennem en menneskerettighedsbaseret tilgang til hele migrationspolitikens cyklus, med særligt fokus på migrantkvinder og uledsagede børn;
3. er bekymret over det stigende antal — og manglende beskyttelse af — uledsagede mindreårige, der rejser gennem irregulære migrationsveje; fremhæver navnlig manglen på effektiv overvågning og rapportering fra EU-agenturer og medlemsstater om beskyttelse af uledsagede mindreårige; opfordrer EU til at sikre, at medlemsstaterne og tredjelande rapporterer om de mekanismer, der anvendes til at beskytte børns rettigheder i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder;
4. minder om, at EU og medlemsstaterne, når disse anvender EU-retten, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, og 21 i TEU og chartret skal respektere menneskerettighederne i forbindelse med deres eksterne og ekstraterritoriale aktioner, aftaler og samarbejde på områderne migration, grænser og asyl, herunder retten til liv, frihed, retten til asyl, herunder individuel vurdering af asylansøgninger med passende garantier i overensstemmelse med folkeretten, retten til menneskelig værdighed og sikkerhed, beskyttelse mod tvungen forsvinding, forbuddet mod tortur og mishandling, slaveri og tvangsarbejde, retten til beskyttelse af personoplysninger, beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning og udlevering, religions-, tros-, tanke- og samvittighedsfrihed, forpligtelsen til at tage barnets tarv som det primære hensyn samt til at vedtage en kønssensitiv tilgang; minder endvidere om, at de skal sikre ikkeforskelsbehandling og proceduremæssige garantier såsom retten til effektive retsmidler samt retten til familiesammenføring og forhindre, at børn adskilles fra deres forældre eller værger;
5. bemærker, at Kommissionen endnu ikke har evalueret virkningen af gennemførelsen af de på hinanden følgende rammer for migrationspolitik – navnlig SSMM-rammen og den nye ramme for partnerskaber – om tredjelandstatsborgeres menneskerettigheder samt indvirkningen på menneskerettighederne af EU's migrationssamarbejde med tredjelande, herunder indvirkningen af EU-støtte på partnerlandes grænse- og sikkerhedsstyrker; fastholder, at det er nødvendigt at gennemføre en sådan evaluering systematisk og i et omfattende, inklusivt og offentligt format med henblik på at sikre fuld overholdelse af menneskerettighederne i EU's eksterne migrationspolitik;
6. bemærker med stor bekymring, at der for individuelle sager ikke findes nogen operationelle mekanismer eller rapportering-, overvågnings- evaluerings- og

ansvarlighedsmekanismer, som kan spore og reagere på mulige krænkelse, og at der mangler effektive retsmidler til personer, hvis rettigheder angiveligt er blevet krænket som følge af uformelle EU- aftaler og finansielt samarbejde;

7. gentager, at hvis EU's migrationspolitik skal fungere korrekt, skal EU øge sit eksterne samarbejde med oprindelseslandene og arbejde på at sikre en holdbar og effektiv tilbagetagelse af tilbagesendte; opfordrer EU til at sikre, at tilbagetagelsesaftaler og samarbejdsaftaler om grænseforvaltning kun indgås med tredjelande, der udtrykkeligt forpligter sig til at respektere menneskerettighederne, herunder princippet om nonrefoulement og de rettigheder, der er nedfældet i FN's flygtningekonvention; opfordrer EU til at sikre, at dette samarbejde ikke fører til krænkelse af disse rettigheder og indeholder operationelle midler til at sikre effektiv ansvarlighed i tilfælde af krænkelse;
8. bemærker, at størstedelen af de til dato indgåede 18 officielle EU-tilbagetagelsesaftaler omfatter tilbagetagelsen af tredjelandsstatsborgere til et transitland; understreger, at tilbagesendelse til transitlande indebærer en risiko for mulig krænkelse af de tilbagesendes menneskerettigheder; støtter anbefalingen i Kommissionens evaluering af EU-tilbagetagelsesaftalerne i 2011 om, at EU altid principielt bør forsøge at tilbagetage en person til sit oprindelsesland, i det omfang omstændighederne tillader det;
9. opfordrer Kommissionen til at sikre gennemsigtige risikovurderinger, der foretages af uafhængige EU-organer og eksperter, såsom EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder, om indvirkningen af ethvert formelt, uformelt eller finansielt EU-samarbejde med tredjelande på migranter og flygtninges, herunder kvinders, rettigheder, på lokale menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundet, der arbejder for at forsvare disse rettigheder, og så vidt muligt om den indvirkning, som et sådant samarbejde vil have på den bredere befolkning i det land, der er berørt af det, for så vidt angår adgang til rettigheder, bidrag til menneskers sikkerhed og fred og bæredygtig udvikling; opfordrer Kommissionen til at fastsætte gennemførelsesretningslinjer for EU's agenturer og medlemsstater, før et samarbejde med tredjelande indledes; opfordrer i denne forbindelse til, at der udvises særlig årvågenhed over for lande med igangværende eller fastlåste konflikter og med øgede risici for menneskerettighedskrænkelser; opfordrer Kommissionen til at sikre, at ethvert EU-samarbejde med tredjelande er fuldt formaliseret for at sikre, at aftaler med tredjelande kan overvåges effektivt;
10. opfordrer Kommissionen til at oprette en uafhængig, gennemsigtig og effektiv overvågningsmekanisme på grundlag af folkeretten, chartret og verdensmålene om bæredygtig udvikling, som skal omfatte periodiske rapporter om gennemførelsen af formelle, uformelle og finansielle aftaler med tredjelande, der potentielt kan påvirke migranter og flygtninges rettigheder og menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundets arbejde med at forsvare disse rettigheder i tredjelande, f.eks. migrationspartnerskaber, tilbagetagelsesaftaler og internationalt samarbejde om migrationsstyring og -forvaltning, herunder direkte målretning mod udfordringerne i forbindelse med migration og tvangsfor drivelse; understreger, at en sådan overvågningsmekanisme skal være deltagelsesbaseret og offentlig; fastholder, at det er nødvendigt at sikre midler til civilsamfundet og andre interessenter, så de kan bidrage til mekanismens arbejde; understreger, at et sådant system bør bidrage til at sikre ansvarliggørelse for menneskerettighedskrænkelser, herunder tilbagedrivelse, der krænker princippet om nonrefoulement; opfordrer Kommissionen til at etablere en

opfølgningsmekanisme, som på behørig vis integrerer evalueringresultater og ekspert anbefalinger i den relevante aftale, ordning eller foranstaltning; understreger behovet for at sikre parlamentarisk kontrol og demokratisk kontrol;

11. opfordrer EU til at overveje måder til at sikre adgang til klage og domstolsprøvelse for personer, der er berørt af foranstaltninger til gennemførelse af migrationssamarbejdet mellem EU og tredjelande, herunder gennem oprettelse af en uafhængig og tilgængelig klagemekanisme; anmoder om, at der træffes foranstaltninger til at sikre, at personer, der kan blive udsat for menneskerettighedskrænkelser, har adgang til effektive retsmidler og derfor kan opnå oprejsning eller erstatning;
12. bemærker, at gennemførelsen og finansieringen af EU's eksterne migrationspolitik er fordelt på forskellige generaldirektorater i Kommissionen og integreret i EU's migrations-, og asyl- samt udviklings- og udenrigspolitikker; bemærker med bekymring, at denne blanding af udøvende beføjelser har medført mangel på tilstrækkeligt og sammenhængende tilsyn med Kommissionens aktiviteter, der ville sætte Parlamentet i stand til at udøve demokratisk kontrol med EU's eksterne migrationspolitik; insisterer på betydningen af at sikre sammenhæng, synergier og komplementaritet for at undgå overlapninger mellem de forskellige værktøjer;
13. fremhæver den praktiske indvirkning på menneskerettighederne af det stigende antal – og dermed den udenretlige karakter – af de uformelle tilbagesendelses- og tilbagetagelsesordninger, som indgås uden behørig demokratisk kontrol og parlamentarisk tilsyn, og som ikke er underlagt retslig kontrol; bemærker, at asylansøgere s rettigheder i sagens natur afhænger af muligheden for at få menneskerettighedskrænkelser vurderet af en domstol; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en plan og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at indlede eller afslutte forhandlinger og i overensstemmelse hermed undertegne tilbagetagelsesaftaler til at prioritere indgåelsen af formelle tilbagetagelsesaftaler og dermed sikre fuld overholdelse af artikel 218, stk. 6, i TEUF og til at sikre, at formelle EU-tilbagetagelsesaftaler udelukker uformelle aftaler; mener, at Parlamentet skal føre kontrol med uformelle aftaler, der omfatter forpligtelser vedrørende spørgsmål, som henhører under dets kompetence, f.eks. tilbagetagelse, og at Kommissionen skal være rede til at træffe yderligere foranstaltninger, herunder ophævelse, hvis disse uformelle aftaler synes at være uforenelige med traktaterne; opfordrer Kommissionen til at etablere en generel ramme for effektiv overvågning og evaluering af gennemførelsen af alle nuværende og fremtidige EU-tilbagetagelsesaftaler og indføjes heri af særlige overvågningsbestemmelser;

II. Overholdelse af menneskerettighederne og EU-aktører, der gennemfører den eksterne migrationspolitik

14. noterer sig den øgede rolle, som Frontex spiller i det praktiske og operationelle samarbejde med tredjelande, herunder om tilbagesendelse og tilbagetagelse, bekæmpelse af menneskesmugling, tilvejebringelse af uddannelse, operativ og teknisk bistand til myndigheder i tredjelande med henblik på grænseforvaltning og -kontrol, gennemførelse af operationer eller fælles operationer ved EU's ydre grænser eller på tredjelandes områder samt indsættelse af forbindelsesofficerer og operationelt personale i tredjelande; opfordrer til, at der regelmæssigt foretages en vurdering af agenturets behov for at sikre, at det fungerer optimalt; opfordrer Kommissionen til at oprette en uafhængig, gennemsigtig og effektiv overvågningsmekanisme for alle Frontex'

aktiviteter, som ville være et supplement til den eksisterende interne klagemekanisme;

15. understreger betydningen af statusaftaler for sikkerheden ved EU's ydre grænser samt for at sikre en retlig ramme for samarbejde mellem Frontex og tredjelandes grænseforvaltningsmyndigheder; minder om, at ad hoc-statusaftaler, som skal godkendes af Europa-Parlamentet, er påkrævede for at indsætte Frontex' grænseforvaltningshold i et tredjeland, hvor holdmedlemmerne vil udøve forvaltningsbeføjelser; beklager, at de to statusaftaler, der er indgået til dato, ikke indeholder specifikke foranstaltninger til sikring af menneskerettighederne som en del af grænseforvaltningen og ikke sikrer, at materiel støtte og uddannelse til tredjelands ikke gives til gerningsmænd til krænkelser af menneskerettighederne; beklager, at disse aftaler heller ikke klart regulerer ansvarligheden for potentielle krænkelser af menneskerettighederne, og opfordrer til, at eventuelle fremtidige statusaftaler indeholder sådanne foranstaltninger;
16. understreger, at forordning (EU) 2019/1896¹ pålægger Frontex at aflægge rettidig, konsekvent, gennemsigtig, fuldstændig og nøjagtig rapport til Parlamentet om dets aktiviteter i forbindelse med samarbejdet med tredjelands og navnlig i forbindelse med teknisk og operativ bistand på grænseforvaltnings- og tilbagesendelsesområdet i tredjelands, indsættelse af forbindelsesofficerer og detaljerede oplysninger om overholdelse af de grundlæggende rettigheder; opfordrer Frontex til regelmæssigt at informere Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder, Udenrigsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om alle aktiviteter, der indebærer samarbejde med myndigheder i tredjelands, og navnlig operationaliseringen af menneskerettighederne som en del af disse aktiviteter;
17. understreger, at forordning (EU) 2019/1240² yderligere bør forbedre EU's kapacitet til at koordinere, samarbejde og udveksle oplysninger mellem indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt i tredjelands, Kommissionen og EU-agenturer, med henblik på at reagere mere effektivt på Unionens prioriteter på migrationsområdet; fremhæver, at en af de centrale opgaver for dette EU-netværks styringsråd er at støtte udviklingen af indvandringsforbindelsesofficerernes kapacitet, herunder ved at udarbejde retningslinjer for gennemførelse af menneskerettighederne som led i deres aktiviteter; opfordrer Kommissionen til gennem styringsrådet hurtigst muligt at udarbejde sådanne menneskerettighedsbaserede retningslinjer;
18. minder om, at andre EU-aktører, der gennemfører den eksterne migrationspolitik i forbindelse med f.eks. EU's flådemissioner, også er bundet af gældende folkeret, og at fremsendelse af oplysninger til myndigheder i tredjelands, som i sidste ende resulterer i ulovlig tilbagesendelse af migranter og flygtninge til usikre lande, kan anses for at bidrage til krænkelser af menneskerettighederne i henhold til folkeretten; understreger, at EU's eksterne migrationspolitik ikke bør understøtte tilbageholdelser til havs, hvor

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2019/1240 af 20. juni 2019 om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 88).

mennesker sendes tilbage til en usikker havn;

19. anbefaler en udvidelse af mandatet, kompetencerne og budgettet for Agenturet for Grundlæggende Rettigheder for at gøre det muligt for agenturet effektivt at overvåge den eksterne dimension af EU's asyl- og migrationspolitikker, herunder ved at udsende advarsler til de relevante myndigheder i tilfælde af mangler på menneskerettighedsområdet; opfordrer Agenturet for Grundlæggende Rettigheder til at udvikle relevante værktøjer og retningslinjer;
20. bemærker med stor bekymring, at det ikke er muligt at fastslå identiteten af flertallet af de mennesker, der dør under forsøget på at krydse Middelhavet; mener, at det er nødvendigt at etablere en koordineret europæisk tilgang for at sikre hurtige og effektive identifikationsprocesser og oprette en database over dem, der døde på deres vej til EU, samt over deres ejendele og personlige genstande med henblik på at give oplysninger til deres familie og slægtninge og lette identifikationen af lig; anmoder EU og dets medlemsstater om bedre at koordinere og forbedre EU's indsats for at sikre passende og effektive eftersøgnings- og redningsoperationer;

III. EU's samarbejde med og finansielle bistand til tredjelande på migrationsområdet

21. bemærker den stigende anvendelse siden 2016 af øget konditionalitet mellem udviklingssamarbejde og migrationsstyring, herunder tilbagesendelse og tilbagesøgning; understreger, at EU's udviklingssamarbejde og udviklingsbistand skal tilpasses verdensmålene for bæredygtig udvikling, herunder i forbindelse med kønsrelaterede tiltag; understreger i denne forbindelse OECD's Komité for Udviklingsbistands definition af officiel udviklingsbistand og OECD's principper for udviklingsbistandens effektivitet; gentager, at det primære mål for Unionens politik for udviklingssamarbejde i henhold til artikel 21 i TEU og artikel 208 i TEUF er at nedbringe og på sigt udrydde fattigdommen, bekæmpe ulighed og udstødelse, fremme demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder og fremme bæredygtig og inklusiv udvikling; understreger, at en sådan indsats sammen med udviklingen af stabile institutioner er afgørende for at tackle de grundlæggende årsager til migration; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at politikkerne for udviklingssamarbejde, herunder udviklingsbistand eller bilaterale eller multilaterale partnerskaber, ikke er i strid med principperne i artikel 208 i TEUF;
22. opfordrer til en behovsbaseret tilgang til humanitær bistand, som bør respektere de humanitære principper, den internationale menneskerettighedslovgivning, den humanitære folkeret og den internationale flygtningeret; understreger endvidere, at det ikke er foreneligt med humanitære principper at gøre humanitær bistand og nødhjælp betinget af samarbejde med EU om migration;
23. bemærker, at en fuldstændig og offentlig oversigt over EU's finansiering til tredjelande til lettelse af samarbejdet om migrationsspørgsmål fortsat ikke er tilgængelig; opfordrer Kommissionen til at sikre fuld gennemsigtighed, herunder ved at udarbejde en klar oversigt over alle instrumenter inden for EU-budgettet, der anvendes til at finansiere samarbejdet med tredjelande om migrationsstyring, herunder oplysninger om beløb, formål og finansieringskilder samt detaljerede oplysninger om andre mulige støtteforanstaltninger truffet af EU's agenturer såsom Frontex, så det sikres, Parlamentet effektivt kan udøve sin institutionelle rolle med at føre kontrol med gennemførelsen af EU-budgettet;

24. fremhæver målet med de europæiske finansielle instrumenter om at støtte tredjelande i udviklingen af de nødvendige institutionelle rammer og kapaciteter til at forvalte migration i alle dens aspekter, samtidig med at de bringes i overensstemmelse med europæiske og internationale standarder; understreger, at det er vigtigt at tildele en betydelig andel af den fremtidige EU-finansiering til migration til civilsamfundet, ikkestatslige og lokalsamfundsbaseerede grupper og statslige, mellemstatslige, regionale og lokale organisationer, der er aktive i tredjelande med hensyn til at yde bistand, beskytte og overvåge migranternes rettigheder, støtte tvangsfordrevne personer og deres værtssamfund; understreger betydningen af at sikre, at en betydelig andel af EU's midler øremærkes til forbedring af menneskerettigheder, international beskyttelse og flygtninges fremtidsudsigter; opfordrer til, at EU yder finansiell støtte til at skabe bæredygtige løsninger, der tackler lokale og regionale udfordringer, navnlig de relaterede demokratiske processer og retsstatsprincippet, socioøkonomisk udvikling, sundhedspleje, uddannelse, de grundlæggende årsager til fattigdom, ungdomsbeskæftigelse i oprindelseslandene, social udstødelse, ligestilling mellem kønnene, klimaændringer, konflikter, adgang til tjenesteydelser, og til at fremme flygtninges rettigheder og øge deres uafhængighed;
25. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt og offentligt at aflægge rapport til Parlamentet om finansieringen af migrationsrelaterede samarbejdsprogrammer i tredjelande og deres indvirkning på menneskerettighederne og om de måder, som midlerne er blevet anvendt på af partnerlandene, herunder til Udenrigsudvalgets arbejdsgruppe om eksterne finansielle instrumenter; beklager, at Parlamentet ikke er involveret i kontrollen med nødfonde, herunder EU's trustfonde (EUTF); opfordrer til, at Parlamentet får en mere fremtrædende rolle i overvågningen af indvirkningen af anvendelsen af EU's finansielle bidrag på menneskerettighederne i de pågældende tredjelande;
26. mener, at Parlamentet fuldt ud skal gøre brug af sine beføjelser med hensyn til gennemførelse, kontrol og budgetkontrol samt af Den Europæiske Revisionsrets revisionsprocedurer for udviklingsfonde, trustfonde, faciliteter og andre finansieringsinstrumenter, der anvendes til at opfylde EU's politiske mål vedrørende migration, og sikre, at EU's finansieringsafgørelser og dertil knyttede tildelinger er i overensstemmelse med Unionens principper om lovlighed og forsvarlig økonomisk forvaltning i overensstemmelse med EU's finansforordning¹;
27. understreger, at den menneskerettighedsbaseerede tilgang finder anvendelse på alle søjler i NDICI, herunder kriserespons i søjlen for hurtig reaktion; understreger endnu en gang, at migrationsrelaterede udgifter i NDICI vejledende bør være på 10 %, og at migrationsrelaterede aktiviteter under NDICI bør fokusere på at tackle de grundlæggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse og på at støtte et øget engagement for at fremme sikker, velordnet, regulær og ansvarlig migration samt på gennemførelsen af planlagt og velforvaltet migrationspolitik og -styring; fremhæver, at NDICI er et eksternt instrument, og at der bør være en klar afgrænsning mellem

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

interne og eksterne EU-migrationspolitikker, -instrumenter og -midler; understreger, at den endelige aftale om migrationsrelaterede aktiviteter i NDICI bør koordineres horisontalt med interne EU-midler samt instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) for at undgå overlapninger; bemærker, at migrationsrelaterede foranstaltninger i krisesituationer gennem søjlen for hurtig reaktion navnlig bør imødekomme behov i forbindelse med tvangsfordrivelse, herunder støtte til værtssamfund, i overensstemmelse med den humanitære folkeret og de humanitære principper; insisterer i denne forbindelse på, at det er nødvendigt at sikre, at den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 ledsages af en solid menneskerettighedsramme for fastlæggelse, gennemførelse og overvågning af fremtidige migrationssamarbejdsprogrammer med henblik på at knytte; udbetalingen af EU-midler til forpligtelser på menneskerettighedsområdet;

IV. EU's eksterne menneskerettighedspolitik og migrationsmålsætninger

28. minder om, at EU og dets medlemsstater i henhold til den globale aftale om flygtninge er forpligtet til at dele ansvaret for effektiv og omfattende beskyttelse af flygtninge og lette presset på værtslandene; understreger i denne forbindelse, at EU og dets medlemsstater bør øge tilsagnene om genbosætning og sikre, at genbosættelse ikke gøres betinget af transitlandets samarbejde om tilbagetagelse eller grænsekontrol, og intensivere sikre og lovlige migrationsveje og forhindre tvungne tilbagesendelser af flygtninge fra værtslandene; opfordrer EU og dets medlemsstater til at bidrage til mere strukturel og betydelig finansiering af de samfund og lande, der huser de fleste flygtninge; gentager, at det er vigtigt, at de 23 mål i den globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration gennemføres fuldstændigt; mener, at Parlamentet skal føre grundig kontrol med EU's gennemførelse af begge aftaler;
29. opfordrer EU og dets medlemsstater til at føre en migrationspolitik, der fuldt ud afspejler migranternes menneskerettigheder som nedfældet i international, regional og national lovgivning; opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med tredjelande om migranternes rettigheder som en integreret del af EU's menneskerettighedspolitik; fastholder, at sammenhængen mellem menneskerettigheder og migration bør dækkes på passende vis inden for rammerne af bilaterale menneskerettighedsdialoger mellem EU og de relevante lande; opfordrer EU's delegationer i disse lande til nøje at overvåge migranternes rettigheder, navnlig i transitlandene, samt flygtnings- og internt fordrevne personers rettigheder; understreger det presserende behov for at skabe og styrke sikre og lovlige migrations- og beskyttelsesruter for at garantere menneskerettighederne og undgå tab af menneskeliv; insisterer på, at der er brug for et proaktivt EU-engagement de i lande, hvor menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsorganisationer samt lokalsamfundsbaseorganisationer – herunder dem, der beskytter livet for migranter og asylansøgere i fare – trues eller kriminaliseres i deres legitime arbejde;
30. opfordrer EU til at gennemføre en global kampagne til støtte for en universel ratificering af Genèvekonventionen om flygtnings retsstilling og protokollen hertil fra 1967; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at foregå med et godt eksempel ved at tilslutte sig FN's konvention om vandrende arbejdstageres rettigheder, som er en af FN's grundlæggende menneskerettighedskonventioner;
31. mener, at EU skal indtage en ledende rolle med hensyn til at støtte den politiske og normative udvikling i forbindelse med migranternes rettigheder i multilaterale fora;

fremhæver den centrale rolle, som internationale organisationer, regionale organer og NGO'er såsom Den Internationale Røde Kors Komité, FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA) samt OHCHR og FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder spiller; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge den finansielle og politiske støtte til disse organisationer og enheder;

32. opfordrer EU til at inddrage diaspora, berørte lokalsamfund og organisationer, som ledes af flygtninge og migranter, navnlig af kvinder, samt repræsentanter fra civilsamfund i udformningen, gennemførelsen og evalueringen af de projekter, som udføres i tredjelande;

o

o o

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.